

[Ib Thyregod.]

episoden med den græske læge, dr. Papa, hvorom der jo allerede tidligere forelå en erklæring, og hvorom der nu som bilag til lovforslaget fra reservelæge Vinter-Jensen foreligger en ny erklæring.

Tanken med det af det ærede medlem fremsatte lovforslag er, som det er nævnt, at få en grundig undersøgelse af, om der er handlet rigtigt over for overlæge Bisgaard i denne sag. Et forslag af en karakter som det foreliggende rejser imidlertid forskellige principielle betænkeligheder, som jeg gerne kort vil omtale.

Det er sådan efter grundloven, at der finder en vis opdeling sted: den lovgivende myndighed, som ligger hos folketinget, den dømmende magt, som er hos domstolene, og den udøvende magt, som er hos administrationen. Vi har i folketinget ofte kritiseret en vis tendens til at give administrationen for vide bemyndigelser, til at give den bemyndigelseslove, hvorved man i virkeligheden overlod administrationen at lovgive. Hvis der er tale om retstvister, er det naturligvis efter grundloven det eneste rigtige, at man overlader deres afgørelse til domstolene; på den anden side må det normalt være sådan, at det i administrative sager er administrationen, som under ansvar over for ministeren og regeringen skal træffe afgørelserne.

I denne sag er det sygehusbestyrelsen, der har kompetence til at afgøre afskedigelses spørgsmål, og vi ved som sagt, at der foreligger en tiltrædelse fra byråd og amtsråd. Her kommer vi naturligvis også ind på spørgsmålet om det kommunale selvstyre, der — som det allerede er blevet fremdraget — jo også er hjemlet i grundloven. Der er vist ingen, der vil bestride, og det gør det ærede medlem hr. Axel Kristensen heller ikke på nogen måde, at dette er udtryk for et værdifuldt princip, som vi alle må tilslutte os. Det er et værdifuldt princip, at man lader de folkevalgte organer, altså her de kommunale myndigheder, træffe afgørelsen i de sager, der er henlagt til dem.

Det er altså for så vidt de principielle betænkeligheder, man må have; det siger sig selv, at der kan være omstændigheder, der kan bevirke, at man kan fravige disse principielle betænkeligheder, men det kan

som omtalt ikke bestrides, at afgørelsen er truffet af den rette myndighed.

Hvilke muligheder står da åbne for overlæge Bisgaard i denne sag? Overlæge Bisgaard har ingen mulighed for at begære en tjenestemandssag rejst, idet han jo, som det fremgår, er afskediget med fuld pension. Der er ikke rettet nogen bebrejdelser imod ham i retning af tjenesteforseelser el. lign. Hvis det havde været tilfældet, ville han kunne gå den vej at begære tjenestemandssag rejst. Den mulighed foreligger således ikke.

Den højtærede justitsminister var inde på spørgsmålet om en eventuel retssag mod sygehusbestyrelsen. Det er for så vidt rigtigt, at denne mulighed står overlæge Bisgaard åben efter grundlovens § 63; han kan anlægge sag imod sygehusbestyrelsen, og under en sådan sag angående afskedigelsens baggrund vil man kunne få de dokumenter frem, som vil være af betydning for retten, ligesom retten også vil kunne foretage undersøgelser af forskellig karakter. Men det er vel et spørgsmål, om disse undersøgelser kan foretages på samme måde som ved det af det ærede medlem hr. Axel Kristensen omtalte undersøgelsesudvalg.

Jeg mener i øvrigt ikke, at det er rigtigt af den højtærede justitsminister at omtale dette udvalg som en undersøgelsesdomstol. Jeg mener, at ordet „undersøgelsesudvalg“ er rigtigere, og jeg mener også, at man i tidligere lignende tilfælde har anvendt betegnelsen „undersøgelsesudvalg“.

Spørgsmålet om folketingets ombudsmands kompetence har også været fremdraget, og her er jo igen det forhold, at der foreligger en kommunal afgørelse; men der skulle formentlig være en mulighed for, at ombudsmanden, i hvert fald hvis han af egen drift ønsker det, skulle kunne træffe en afgørelse i denne sag.

Jeg har således fremhævet, at det lovforslag, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen har fremsat ud fra sit synspunkt om, at der skal foretages en undersøgelse af disse forhold, støder imod visse principielle betænkeligheder. Jeg vil på den anden side gerne sige, at det af sygehusbestyrelsens redegørelse fremgår, at man ikke har ladet det være alene et kommunalt spørgsmål, idet man ved en tidligere epi-